

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Тутракан, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Спас М.Стефанов

при участието на секретаря Людмила Цв. Петрова
като разгледа докладваното от Спас М.Стефанов Административно
наказателно дело № 20243430200029 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 23-0362-000829 от 02.01.2024 г. на началник група в ОДМВР – Силистра, РУ – Тутракан, на М. А. Г., с ЕГН: ***** от ***, за извършено нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1-во от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв.

Недоволен от издаденото наказателно постановление, жалбоподателят го обжалва в срок чрез надлежно упълномощения да го защитава адв. И. М. от ***. В жалбата се твърди, че извършването на нарушението е недоказано, поради което се иска отмяната на атакуваното НП. В етапа на съдебните прения защитата излага доводи за незаконосъобразност на НП, опиращи се също на твърдението за недоказаност на нарушението, като за целта отдава преимуществено значение на показанията на доведения от жалбоподателя свидетел пред тези на полицейските служители. Като допълнително нарушение на процесуалните правила се сочи и че актосъставителят не бил компетентен да съставя актове за нарушенията, изброени в чл. 165 от ЗДвП.

Упражнявайки правото си на лична защита, жалбоподателят пледира, че не е извършил нарушението, за което му е съставен АУАН, съответно – за

което е наказан. Твърди, че актосъставителят имал извънпроцесуално негативно отношение както към него, така и към членове на семейството му, което било и причината да му извърши процесната проверка и да му състави акта. Не представя доказателства в тази насока. Той и неговия процесуален представител не желаят възобновяване на съдебното следствие и събиране на допълнителни доказателства в подкрепа на направените твърдения от жалбоподателя.

Въззиваемата страна – началник група в ОДМВР – Силистра, РУ – Тутракан, редовно призован, не се явява, не се явява негов представител. По делото е приобщено писмено становище от надлежно упълномощената В.А. – главен юрисконсулт в ОДМВР – Силистра, в които се навеждат по бланкетен начин доводи за законосъобразност и правилност на атакуваното НП. Отправя искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското такова.

Районна прокуратура – Силистра, Териториално отделение – Тутракан, редовно призована, не се представлява и не взима становище по спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.12.2023 г., около 12:00 ч., актосъставителят С. Д. и свидетелят Т. Т. – полицейски служители в РУ – Тутракан, изпълнявали служебните си задължения по контрол на движението по пътищата, като били заели установъчен пункт по път II-21, на км. 55+600 м., до бензиностанция „Петрол“, в близост до гр. Тутракан. През участъка от пътя, движейки се в посока гр. Силистра – гр. Русе, преминавал товарен автомобил марка „Форд“ с рег. № ***. МПС било управлявано от жалбоподателя, а до него – на предна пасажерска седалка, се возил св. М.Д., който бил работник на първия. Двата били без поставени обезопасителни колани.

Актосъставителят Д. подал сигнал за спиране на водача на автомобила посредством стоп-палка, като последният се подчинил на разпореждането и спрял на посоченото място. Полицейските служители се заели с извършването на проверка на МПС и неговия водач, след което Д. съставил АУАН серия АД № 955, бл. № 144384 за извършено от жалбоподателя нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, а св. Т. съставил фиш на св. Д. за

извършеното от него идентично нарушение. Жалбоподателят подписал акта без да прави възражения и получил препис от същия.

На 02.01.2024 г. било издадено атакуваното НП 23-0362-000829, препис от което бил връчен на жалбоподателя на 05.01.2024 г.

Горната фактическа обстановка съдът извежда от събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на актосъставителя и свидетелите; з. к. на НП № 23-0362-000829 от 02.01.2024 г.; АУАН № 955/13.12.2023 г. (серия АД, бл. № 144384); справка картон на водача М. А. Г.; Заповед № 812з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи; з. к. на Заповед № 342з-717/04.07.2023 г. на директора на ОДМВР – Силистра; служебна бележка от „Човешки ресурси“ при ОДМВР – Силистра; з. к. на План за провеждане на СПО УРИ 362р-15395/13.12.2023 г.

Съдът кредитира показанията на разпитаните полицейски служители, тъй като същите са обективни, взаимосвързани и кореспондиращи с редовно съставения АУАН (аргументи в тази насока се съдържат по-долу), който на основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има презумптивна доказателствена сила.

Съдебният състав цени като недостоверни показанията на св. Д. поради следните причини. На първо място, видно е, че свидетелят е предубеден, доколкото се намира в трудовоправни отношения с жалбоподателя и в една или в друга степен е зависим от последния. На второ място, показанията му остават изолирани от останалата, приета от съда за достоверна, доказателствена съвкупност.

Анализирайки доказателствата, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59 от ЗАНН и от лице, страна в производството, имащо правен интерес. Като такава тя е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административно-наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН серия АД № 955, бл. № 144384 от 13.12.2023 г. Видно е, че това се е случило в сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, като актът съдържа законово изискуемите реквизити по чл. 42, ал. 1 от ЗАНН. В

противовес на част от защитните доводи, съдът счита, че актосъставителят С. Д. представлява компетентен орган. Изводът следва от разпоредбите на чл. 37, ал. 1, б. „б“ от ЗАНН във връзка с 189, ал. 1 и чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във връзка с т. 2.2 и т. 1.3.3 от Заповед № 812з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи и Заповед № 342з-717/04.07.2023 г. на директора на ОДМВР – Силистра. Първата заповед определя по общ начин служителите, имащи правомощието да осъществяват контрол (1.3.3) по ЗДвП и да съставят АУАН (2.2 – след положен изпит), а втората удостоверява успешно положения от актосъставителя Д. изпит по познаването на ЗДвП. Във връзка с това следва да се посочи обстоятелството, че полицейските служители са действали извън рамките на специализираната полицейска операция (която, видно от представения план, е започнала по-късно през същия ден), но това по никакъв начин не е в състояние да ги лиши от компетентността да контролират спазването на правилата за движение по пътищата. Необходимо е да се отбележи още и че заявеното от тяхна страна участие в СПО, което не отговаря на обективната действителност, по никакъв начин не компрометира показанията им, тъй като участието или не в СПО е ирелевантен за казуса факт, доколкото и в двата случая актосъставителят не губи своята компетентност.

Наказателно постановление № 23-0362-000829/02.01.2024 г. е издадено от компетентен АНО – чл. 47, ал. 2 във връзка с ал. 1, б. „б“ от ЗАНН във връзка с чл. 189, ал. 12 от ЗДвП и т. 3.9 от Заповед № 812з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. НП е издадено в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН и съдържа законово изискуемите реквизити по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, като с него е наложено наказанието, предвидено в чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП, определено от закона в абсолютен размер – 50 лв. В тази насока е необходимо да се отбележи, че отнемането на контролни точки не представлява наказание в нормативен смисъл, поради което не подлежи на обсъждане в настоящото производство.

Жалбоподателят е административно-наказателно отговорно лице и представлява надлежен субект на нарушението по чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 във връзка с чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, доколкото е установен като водач на МПС от категория М или N. Липсата на конкретизация в коя точно категория попада управляваното от него МПС (М1, М2, М3, N1, N2, N3) не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като, видно от чл. 4 от Регламент

(ЕС) 2018/858 на ЕП и Съвета, тази категоризация е с оглед допустимия брой на пътниците (M1, M2, M3) или с оглед максималната маса на превозното средство (N1, N2, N3), като е безспорно, че процесното МПС попада в някоя от тях.

Изпълнителното деяние се свежда до бездействие – неизпълнение на нормативно вменено задължение за поставяне на обезопасителен колан по време на движение. От кредитирания доказателствен материал се извежда, че жалбоподателят е извършил нарушението, в което е бил обвинен. Предвид формалния характер на нарушението, осъществяването на изпълнителното деяние изпълва неговата обективна страна.

Деянието е осъществено от жалбоподателя и от субективна страна с небрежна форма на вината, доколкото обективно е бил длъжен да управлява МПС с поставен обезопасителен колан и субективно, при полагане на дължимата грижа, е бил в състояние (т.е. е могъл) да избегне извършването на административното нарушение.

Поради изложеното дотук съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна административно нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 във връзка с чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Въпреки липсата на изрично искане в този смисъл, съдът намира за нужно да посочи, че съгласно чл. 189з от ЗДвП институтът на маловажния случай по ЗАНН не се прилага за нарушения по ЗДвП.

Имайки предвид горното съдът счита, че липсват основания обжалваното НП да бъде отменено, поради което същото следва да бъде потвърдено като законосъобразно.

В хода на производството, на основание чл. 63д ал. 4 от ЗАНН, е направено искане за присъждане на сторените разноси по делото в полза на АНО, като не е посочен техният размер. Предвид ниската фактическа и правна сложност на казуса и бланкетния характер на становището на процесуалния представител на АНО, съдът счита, че следва да присъди разноси в минимален размер. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от НЗПП, той се равнява на 80 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0362-000829 от 02.01.2024 г. на Началник група в ОДМВР – Силистра, РУ – Тутракан, с което на М. А. Г., с ЕГН: ***** от ***, за извършено нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1-во от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв., като законосъобразно.

ОСЪЖДА М. А. Г., с ЕГН: ***** от *** да заплати на ОДМВР – Силистра, представлявана от директора М.Н., сторените разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от датата на съобщаването за изготвяне на решението, пред Административен съд гр. Силистра, по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____